

Salafisme?: no gràcies!

Tot fullejant la premsa d'aquest estiu he quedat astorada quan he llegit que l'imam de la mesquita del carrer del Nord, Abdelwahab Houzi, s'ha declarat obertament salafista! I el que encara m'ha deixat més esparverada és que no hi hagi hagut cap reacció per part de l'ajuntament, que és qui ha cedit el terreny municipal per deixar construir una mesquita que, ara ja se sap amb certesa, adoctrinarà els seus fidels d'acord amb l'islam ultraortodox, els *salaf*, que significa: el passat. Una doctrina força perillosa, la qual, per cert, ha propiciat que en els darrers quatre anys hagi duplicat la presència de mesquites salafistes a Catalunya. I amb això, no equivoqueu el discurs, no vull dir que estic en contra de la presència de mesquites a Catalunya; tot el contrari:

el respecte a la diversitat religiosa és un principi bàsic de les societats democràtiques. Però allò que no es pot consentir, ni des de la ignorància ni des d'un fals progressisme, és l'existència ni la continuïtat de llocs de culte que prediquin tot allò que va en contra de la integració i de la convivència. El salafisme construeix el seu discurs en oposició als valors

Estic astorada: L'imam de la mesquita del carrer del Nord s'ha declarat obertament salafista!

de la societat occidental, trencant amb l'islam respectuós i obert. Els imams salafistes, com el del carrer del Nord, segueixen les doctrines

que marquen els saudites i, per tant, no deixen que els fidels passin per la lectura personal de l'Alcorà, sinó per l'acceptació cega de les seves interpretacions. És per això que Houzi va afirmar que aniria a demanar finançament a l'Aràbia Saudita! Més clar l'aigua! El president de la Junta Islàmica Catalana ja fa temps que adverteix sobre l'increment espectacular del salafisme a Catalunya i del perill que això representa. Ser salafista és la no-integració a la societat d'acollida, i viure amb els seus codis i els seus mecanismes de grup, entre els quals destaca la discriminació continuada dels drets de la dona. És això el que volem per a la nostra ciutat? Com es pot donar obertura a la prèdica d'un islam radical quan realment s'hauria de donar a un islam de progrés, democràtic i que pregoni la igualtat de gènere?

Salafisme?: no gràcies!

Tot fullejant la premsa d'aquest estiu he quedat astorada quan he llegit que l'imam de la mesquita del carrer del Nord, Abdelwahab-Houzi, s'ha declarat obertament salafista! I el que encara m'ha deixat més esparverada és que no hi hagi hagut cap reacció per part de l'ajuntament, que és qui ha cedit el terreny municipal per deixar construir una mesquita que, ara ja se sap amb certesa, adoctrinarà els seus fidels d'acord amb l'islam ultraortodox, els *salaf*, que significa: el passat. Una doctrina força perillosa, la qual, per cert, ha propiciat que en els darrers quatre anys hagi duplicat la presència de mesquites salafistes a Catalunya. I amb això, no equivoqueu el discurs, no vull dir que estic en contra de la presència de mesquites a Catalunya; tot el contrari:

el respecte a la diversitat religiosa és un principi bàsic de les societats democràtiques. Però allò que no es pot consentir, ni des de la ignorància ni des d'un fals progressisme, és l'existència ni la continuïtat de llocs de culte que prediquin tot allò que va en contra de la integració i de la convivència. El salafisme construeix el seu discurs en oposició als valors

Estic astorada: L'imam de la mesquita del carrer del Nord s'ha declarat obertament salafista!

de la societat occidental, trencant amb l'islam respectuós i obert. Els imams salafistes, com el del carrer del Nord, segueixen les doctrines

que marquen els saudites i, per tant, no deixen que els fidels passin per la lectura personal de l'Alcorà, sinó per l'acceptació cega de les seves interpretacions. És per això que Houzi va afirmar que aniria a demanar finançament a l'Aràbia Saudita! Més clar l'aigua! El president de la Junta Islàmica Catalana ja fa temps que adverteix sobre l'increment espectacular del salafisme a Catalunya i del perill que això representa. Ser salafista és la no-integració a la societat d'acollida, i viure amb els seus codis i els seus mecanismes de grup, entre els quals destaca la discriminació continuada dels drets de la dona. És això el que volem per a la nostra ciutat? Com es pot donar cobertura a la prèdica d'un islam radical quan realment s'hauria de donar a un islam de progrés, democràtic i que pregoni la igualtat de gènere?